
HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2014)0059

EU ja vuoden 2015 jälkeinen globaali kehityksen toimintakehys

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 EU:sta ja vuoden 2015 jälkeisestä globaalista kehityksen toimintakehyksestä (2014/2143(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun Yhdistyneiden kansakuntien (YK) vuosituhajulistuksen,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteita käsittelevän avoimen työryhmän heinäkuussa 2014 esittämän raportin,
- ottaa huomioon kestävän kehityksen rahoitusta käsittelevän hallitustenvälisen asiantuntijakomitean 8. elokuuta 2014 esittämän raportin,
- ottaa huomioon kestävää kehitystä koskevan korkean tason poliittisen foorumin heinäkuussa 2014 annetun ministeritason julkilausuman,
- ottaa huomioon YK:n vuosituhannen kehitystavoitteita koskevan raportin vuodelta 2014,
- ottaa huomioon Meksikossa huhtikuussa 2014 järjestetyn kehitysyhteistyön tehostamista koskevan globaalin kumppanuuden (GPEDC) korkean tason tapaamisen päätösasiakirjan,
- ottaa huomioon Pekingissä syyskuussa 1995 pidetyssä YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyn julistuksen ja toimintaohjelman ja siihen liittyvät myöhemmät seuranta-asiakirjat,
- ottaa huomioon Kairossa vuonna 1994 järjestetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa (ICPD) hyväksytyn toimintaohjelman ja sen 20-vuotisseurannan tulokset,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen (CEDAW),

- ottaa huomioon YK:n selvityksen ”Gender Chart 2012”, jossa arvioidaan edistymistä kahdeksassa vuosituhaten kehitystavoitteessa sukupuolten tasa-arvon kannalta,
- ottaa huomioon vuonna 1992 pidetyn YK:n ympäristö- ja kehityskonferenssin tulokset sekä sen seurantakokouksena Rio de Janeirossa Brasiliassa 20.–22. kesäkuuta 2012 pidetyn kestävän kehityksen konferenssin raportin,
- ottaa huomioon YK:n kehitysohjelman (UNDP) julkaiseman vuoden 2014 inhimillisen kehityksen raportin ”Sustaining Human Progress: Reducing Vulnerabilities and Building Resilience”,
- ottaa huomioon YK:n korkea-arvoisista henkilöistä koostuvan ryhmän toukokuussa 2013 antaman vuoden 2015 jälkeistä kehitysohjelmaa koskevan raportin,
- ottaa huomioon Rio de Janeirossa Brasiliassa 20.–22. kesäkuuta 2012 pidetyn YK:n kestävän kehityksen kokouksen raportin,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2012 YK:n pääsihteerille annetun vuoden 2015 jälkeistä YK:n kehitysohjelmaa käsittelevän YK-järjestelmän työryhmän raportin ”Realising the future we want for all”,
- ottaa huomioon vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamista koskevan päätöslauselman ”Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals”, jonka YK:n yleiskokouksen 65. istunnon vuosituhatavoitteita käsittelevä korkean tason kokoonpano hyväksyi täysistunnossaan vuonna 2010,
- ottaa huomioon vähiten kehittyneitä maita koskevan Istanbulin toimintaohjelman vuosiksi 2011–2020,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon FAO:n raportin elintarvikehuollon puutteista ”State of Food Insecurity”,
- ottaa huomioon Busanissa joulukuussa 2011 pidetyssä avun tuloksellisuutta koskeneessa korkean tason kokouksessa annetun julistuksen ja toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon tammikuussa 2010 julkaistun vuosituhaten kehitystavoitteiden toteutumista koskevan UNDP:n raportin ”Beyond the Midpoint – achieving the Millennium Development Goals”,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja ihmisoikeuksien oikeudellisen kehyksen,
- ottaa huomioon työn, jota on tehty vuoden 2015 jälkeistä YK:n kehitysohjelmaa käsittelevässä YK-järjestelmän työryhmässä, jota YK:n taloudellisten ja sosiaalisten asioiden osasto johtaa yhdessä UNDP:n kanssa kaikkien YK:n järjestöjen tuella ja asiaankuuluvien toimijoiden kanssa,
- ottaa huomioon Maailman terveysjärjestön 24. toukokuuta 2008 julkaistun kansanterveyttä, innovointia ja henkistä omaisuutta koskevan yleisen strategian ja toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Pariisiin julistuksen avun tehokkuudesta ja Accran toimintaohjelman,

- ottaa huomioon vuonna 1986 annetun YK:n julistuksen oikeudesta kehitykseen,
- ottaa huomioon EU:n menettelysäännöt täydentävyydestä ja työnjaosta kehitysyhteistyöpolitiikassa¹,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 7 artiklan, jonka mukaan ”unioni varmistaa eri politiikkojensa ja toimiensä välisen johdonmukaisuuden kaikki tavoitteensa huomioon ottaen”,
- ottaa huomioon SEUT:n 208 artiklan 1 kohdan, jossa määrätään, että unioni ”ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin”,
- ottaa huomioon 2. kesäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä kaikille: visiosta yhteisiin toimiin” (COM(2014)0335),
- ottaa huomioon 13. toukokuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Yksityissektorin roolin vahvistaminen kehitysmaiden osallistavan ja kestäväen kasvun tavoittelussa” (COM(2014)0263),
- ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2014 annetun kaikki ihmisoikeudet käsittävää oikeusperusteista lähestymistapaa koskevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”A right-based approach, encompassing all human rights for EU development Cooperation” (SWD(2014)0152),
- ottaa huomioon 27. helmikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä kaikille: köyhyyden poistaminen ja kestäväen tulevaisuuden turvaaminen maailmanlaajuisesti” (COM(2013)0092),
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Demokratian ja kestäväen kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa” (COM(2012)0492),
- ottaa huomioon EU:n kannan valmistelemiseksi 15. kesäkuuta – 15. syyskuuta 2012 järjestetyt komission julkiset kuulemiset kehitystä koskevan toimintakehyksen valmistelusta vuoden 2015 jälkeiseksi ajaksi (”Towards a Post-2015 Development Framework”),
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission Euroopan unionin kehityspolitiikkaa koskevan yhteisen julkilausuman ”Eurooppalainen konsensus”²,
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus – Kehityksen vauhdittaminen vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi” (COM(2005)0134) sekä 14. toukokuuta 2012 pidetyn ulkoasiainneuvoston 3 166. istunnon päätelmät ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma”,

---

¹ Neuvoston päätelmät 9558/07, 15.5.2007.

² EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

- ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 233/2014¹,
  - ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2014 neuvostolle antamansa suosituksen YK:n yleiskokouksen 69. istunnosta²,
  - ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2014 vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi kehitysyhteistyön eurooppalaisesta teemavuodesta (2015)³,
  - ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Vuosituhannen kehitystavoitteet – vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen määrittely”⁴,
  - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2014 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät kaikki ihmisoikeudet käsittävän oikeusperusteisen lähestymistavan soveltamisesta kehitysyhteistyössä,
  - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2013 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät köyhyyden poistamisen ja kestävä kehityksen rahoittamisesta vuoden 2015 jälkeen,
  - ottaa huomioon AKT-valtioiden ja EU:n 20. kesäkuuta 2014 antaman yhteisen julistuksen vuoden 2015 jälkeisestä kehitysohjelmasta,
  - ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2013 annetut yleisten asioiden neuvoston päätelmät vuoden 2015 jälkeisen ajan kokonaisvaltaisesta suunnitelmasta,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
  - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A8-0037/2014),
- A. ottaa huomioon, että kaikki eri toimijat kokoontuivat vuonna 2000 asettaakseen vuosituhannen kehitystavoitteet, joiden avulla voitaisiin saavuttaa konkreettisia kehitystä ja köyhyyden poistamista koskevia tavoitteita vuoteen 2015 mennessä;
- B. katsoo, että vuosituhattavoitteiden avulla on lisätty tietoisuutta siitä, että maailmanlaajuisen köyhyyden poistaminen on kiireellinen haaste ja kansainvälisten toimien painopiste; toteaa, että vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa on eroja mutta myönteisiä vaikutuksia on nähtävissä äärimmäisen köyhyyden vähentämisessä, malarian ja tuberkuloosin torjunnassa, juomaveden saatavuuden parantamisessa sekä perusopetukseen osallistumisen erojen vähentämisessä; katsoo, että vuosituhattavoitteiden tiettyjä puutteita on tarkasteltava perinpohjaisesti määritettäessä vuoden 2015 jälkeistä toimintakehystä;
- C. toteaa, että nykyisten vuosituhattavoitteiden saavuttamisen arviointi on osoittanut, että uudessa toimintakehyksessä on erittäin tärkeää muodostaa luja yhteys köyhyyden ja

¹ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0259.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0269.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0283.

eriarvoisuuden poistamisen ja kestäväen kehityksen edistämisen välillä ja määritellä yhtenäiset universaaliset tavoitteet eriytettyine lähestymistapoineen;

- D. toteaa, että kaupunkiväestön määrän ennakoitaan kasvavan nykyisestä 3,6 miljardista yli kuuteen miljardiin ja suurimpien kaupunkien ennakoitaan kasvavan yli sadan miljoonan asukkaan megakaupungeiksi; katsoo, että liian voimakas kaupungistuminen vaarantaa kestäväen kehityksen kaikki ulottuvuudet;
- E. toteaa, että Kairossa vuonna 1994 järjestetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa vaadittiin seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyvien palveluiden ja perhesuunnittelupalveluiden saatavuutta; muistuttaa, että vuonna 2013 kuoli arviolta 289 000 naista raskauden aikana tai synnytykseen; palauttaa mieliin vuosituhattavoitteen 5 sekä naisten tarpeen saada käyttöönsä tehokkaita ehkäisy- ja perhesuunnittelumenetelmiä, jotta äitiyskuolemien määrää voitaisiin vähentää lähes kolmanneksella;
- F. toteaa, että köyhyyden vähentäminen on edistynyt epätasaisesti ja eriarvoisuus valtioiden sisällä ja niiden välillä on lisääntynyt sekä kehitys- että teollisuusmaissa, mikä on merkittävä kehityshaaste erityisesti alhaisen tulotason ja keskitulotason maissa; toteaa, että 1,5 miljardia ihmistä elää köyhyydessä ja kärsii kasaantuvasta huono-osaisuudesta, joka liittyy terveydenhuoltoon, koulutukseen ja elinoloihin varsinkin hauraissa ja konfliktien koettelemisissa maissa;
- G. toteaa, että väkivaltaiset konfliktit ja humanitaariset kriisit haittaavat edelleen kehitysponnisteluja; ottaa huomioon, että erityisesti naiset kärsivät sotilaallisista konflikteista ja kriiseistä;
- H. katsoo, että tarvitaan edelleen lisätoimia nälkää kärsivien määrän puolittamiseksi, sillä aliravitsemus uhkaa 162:ta miljoonaa lasta; korostaa, että piilonälkä eli hivenaineiden puutos voi vahingoittaa peruuttamattomasti terveyttä ja sillä voi myös olla sosioekonomisia seurauksia, jotka liittyvät ihmisten tuottavuuden laskuun;
- I. ottaa huomioon, että vuosi 2014 on kansainvälinen perheviljelmien teemavuosi;
- J. toteaa, että vuonna 1986 annetussa julistuksessa oikeudesta kehitykseen vahvistetaan, että kehitys on perustavaa laatua oleva ihmisoikeus, ja että julistuksessa sitoudutaan ihmisoikeuksiin perustuvaan lähestymistapaan, joka edellyttää kaikkien ihmisoikeuksien (taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset oikeudet sekä kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet) toteutumista; toteaa, että julistuksessa sitoudutaan myös vahvistamaan kansainvälistä yhteistyötä;
- K. korostaa, että ilmastonmuutos ja ympäristön pilaantuminen uhkaavat köyhyyden vähentämistä, koska ne pahentavat nykyisiä haavoittuvuuksia, kun monet kehitysmaat ovat edelleen riippuvaisia maataloudesta ja ilmastovaikutuksille herkistä luonnonvaroista ja niiltä puuttuvat valmiudet ilmastoriskien hallintaan; katsoo, että on kiireellisesti vähennettävä maailman kasvihuonekaasupäästöjä ja päästävä luonnonvarojen tasapuolisempaan ja kestävämpään hallintaan ja hallinointiin;
- L. toteaa, että saavutukset terveysalan vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa ovat suurelta osin perustuneet aiemmin tehtyihin tutkimus- ja kehittämisinvestointeihin; katsoo, että immateriaalioikeudet eivät saa olla kohtuuhintaisten lääkkeiden saatavuuden esteenä;

- M. toteaa, että varhaiskasvatus ja jokaisen lapsen, nuoren ja aikuisen ulottuvilla oleva mahdollisimman korkeatasoinen koulutus ovat ehdottomia edellytyksiä sukupolvesta toiseen jatkuvan köyhyyden ja eriarvoisuuden kierteen katkaisemiselle;
- N. toteaa, että sukupuolten tasa-arvossa ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisessä on edistytty tuskin lainkaan ja naiset joutuvat usein syrjinnän ja väkivallan kohteiksi;
- O. ottaa huomioon, että naiset ja tytöt muodostavat maailmassa enemmistön äärimmäisessä köyhyydessä eläviä, ja katsoo, että sukupuolten tasa-arvo ja naisten oikeudet ovat välttämättömiä edellytyksiä vuoden 2015 jälkeisen globaalien kehityksen toimintakehityksen toteuttamiselle: ottaa huomioon, että arviolta 800 naista kuolee päivittäin raskaudesta tai synnytyksestä aiheutuneisiin komplikaatioihin; toteaa, että Kairossa vuonna 1994 järjestetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa vaadittiin kaikille mahdollisuutta seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyviin palveluihin ja oikeuksiin ja todettiin, että näin voidaan säästää ihmishenkiä;
- P. ottaa huomioon, että naisten osuus siirtolaisista on yli puolet;
- Q. ottaa huomioon, että Afrikasta viedään laittomien rahoitusvirtojen mukana huomattavasti enemmän pääomaa kuin mitä se vastaanottaa kansainvälisenä apuna tai rahalahetyksinä;
- R. katsoo, että kestävä kehitys uusi toimintakehitys antaa mahdollisuuden varmistaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, paikallisviranomaisten ja kansallisten parlamenttien laajan osallistumisen;
- S. katsoo, että on luotava lisää uusia ihmisarvoisia työpaikkoja, jotta voidaan vastata väestönkasvuun globaalilla tasolla; toteaa, että yksityinen sektori on tärkein työllistäjä sekä teollisuus- että kehitysmaissa ja voi siksi olla tärkeä kumppani köyhyyden torjunnassa, kun luodaan selkeät tilivelvollisuusmenettelyt ja noudatetaan kansainvälisiä sosiaaliturvamääräyksiä;
- T. toteaa, että avulla on edelleen ainutlaatuinen merkitys köyhyyden vähentämisessä ja suunnan muuttamisessa kehitysmaissa;
- U. katsoo, että kotimaisten resurssien käyttöönotto on olennainen osatekijä köyhyyden ja eriarvoisuuden torjumisessa;
- V. toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat maailman suurimpia kehitysavun antajia, joten niiden olisi oltava kantavina voimina YK:ssa käytävien neuvottelujen seuraavassa vaiheessa ja painotettava erityisesti ihmisoikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa, jossa lähtökohtina ovat tasa-arvo, syrjimättömyys, osallistuminen ja osallisuus toimintakehityksen suunnittelussa ja toteuttamisessa;
- W. toteaa, että joulukuussa 2014 annettavissa neuvoston päätelmissä määritellään johdonmukaisia periaatteita sekä neuvottelustrategian päälinjat;
- X. toteaa, että SEUT-sopimuksen 208 artiklassa vahvistetaan, että unionin kehitys yhteistyöpolitiikan päätavoite on köyhyyden poistaminen, ja määrätään kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta;

I. Vuosituhannen kehitystavoitteet: arviointi ja uudet haasteet

1. painottaa, että globaali toimintaympäristö on muuttunut viime vuosina ja myös talouden ja politiikan tasapainoasetelmat ovat muuttuneet, ja toteaa, että vaikka talouskasvu joissakin kehitysmaissa ja nousevan talouden maissa onkin ollut merkityksellistä, niissä esiintyy edelleen suurta ja kasvavaa eriarvoisuutta; pitää tarpeellisena uutta lähestymistapaa, jossa pyritään globaaliin hallintaan ja keskitytään vahvasti kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuteen ja globaalien julkishyödykkeiden tarjontaan;
2. muistuttaa, että vuosituhattavoitteet ovat kyllä selkeitä mutta niillä ei olla puututtu köyhyyteen ja eriarvoisuuteen johtaviin rakenteellisiin taustatekijöihin; painottaa, että vuoden 2015 jälkeisen globaalien kestävän kehityksen toimintakehityksen olisi oltava muutokseen suuntautuva ja puututtava köyhyyden ja eriarvoisuuden pohjimmaksiin syihin sekä pyrittävä toteuttamaan nykyisiä vuosituhattavoitteita siltä osin kuin ne jäävät saavuttamatta;
3. korostaa, että vuonna 2000 määritellyt vuosituhattavoitteet ovat monilta osin olleet tuloksekkaita keskitulotason maissa ja kehitysmaissa mutta edistyminen on ollut epätasaista sekä maiden sisällä että niiden välillä, ja painottaa, että näitä tuloksia on siksi analysoitava asianmukaisesti ja niistä on otettava opiksi vuoden 2015 jälkeistä globaalia kehityksen toimintakehystä laadittaessa;
4. muistuttaa, että vaikka vuosituhattavoitteiden avulla on vaikutettu merkittävästi ihmisten elämään, tärkeimmät kysymykset, kuten ihmisoikeusloukkaukset, eriarvoisuus ja sukupuolten epätasa-arvo, aseelliset konfliktit ja terrorismi, ilmastonmuutos, ruokaturvan puutteellisuus, omistus- ja maa-omistuksien puute, muuttoliike, terveyspalveluiden ja koulutuksen vähäinen saatavuus, väestörakenteen muutokset, resurssipula, luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen, korruptio, veropetokset ja veronkierto, kestävä kasvun kasvu, työttömyys sekä talous- ja rahoituskriisit, ovat tulevana vuosikymmeninä yhä erittäin monimutkaisia ja toisiinsa kytkeytyviä haasteita, minkä vuoksi on pyrittävä löytämään uusia kehityssuuntia, jotka voisivat johtaa kaikkia hyödyttävään osallistavaan ja kestäväan kehitykseen;
5. korostaa, että ekologinen kestävyys on ensisijainen haaste, jossa epäonnistuminen uhkasi todennäköisesti kaikkia inhimillisen kehityksen osa-alueita; muistuttaa erityisesti, että ympäristön pilaantuminen haittaa erittäin vakavalla tavalla äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistamista koskevan tavoitteen saavuttamista; muistuttaa, että jatkuva eriarvoisuus ja taistelu niukoista resursseista ovat tärkeimpiä tekijöitä, jotka aiheuttavat konflikteja, nälänhätää, turvattomuutta ja väkivaltaa, jotka puolestaan jarruttavat merkittävästi inhimillistä kehitystä ja kestäväan kehitykseen tähtääviä pyrkimyksiä;
6. painottaa, että uuden toimintakehityksen avulla olisi vastattava tehokkaasti näihin haasteisiin ja otettava esille tärkeitä asioita, joita ovat muun muassa kaikkien ihmisten ihmisarvon kunnioittaminen, oikeudenmukaisuus, yhdenvertaisuus, hyvä hallinto, demokratia, oikeusvaltioperiaate, rauha ja turvallisuus, ilmastonmuutos, katastrofiriskien vähentäminen ja selviytymiskyvyn vahvistaminen, luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen, osallistava ja kestävä kehitys, omistus- ja maa-omistukset, terveydenhuolto ja sosiaaliturva, koulutus, tutkimus ja innovointi sekä naisten, lasten, nuorten ja vähemmistöjen oikeudet;

7. korostaa, että kehityksen uuden toimintakehyksen on oltava luonteeltaan universaalinen ja sovellettavissa kaikkiin valtioihin, myös EU:n jäsenvaltioihin, joten sen on oltava relevantti ja tasapuolinen sekä teollisuus- että kehitysmaiden kannalta, ja siinä on otettava huomioon kansallisten olosuhteiden, valmiuksien, politiikkatoimien ja prioriteettien väliset erot; katsoo, että kaikkien maiden on jaettava tasavertaisesti mutta oikeudenmukaisesti uudet vastuut ja rasitteet; kehottaa EU:ta määrittelemään, mitä konkreettisia toimia ja sitoumuksia se voisi ehdottaa, jotta kansallisesti ja kansainvälisesti voidaan toimia universaaliuden periaatteen mukaisesti;
8. painottaa, että kehityksen uuden toimintakehyksen keskiöön on asetettava kaikilla tasoilla vastavuoroinen tilivelvollisuus ja avoimuus ja että on tärkeää, että kansalliset hallitukset ja muut toimijat, myös yksityinen sektori, ovat tilivelvollisia toimintakehyksen täytäntöönpanosta;
9. kehottaa EU:ta johtamaan aktiivisesti prosessia kohti vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevan yhteisen, kattavan ja yhtenäisen globaalin kehityksen toimintakehyksen määrittelyä ja pitää myönteisenä yhteisymmärrystä siitä, että uudessa globaalissa kehityksen ohjelmassa on vahvistettava täytäntöönpanokeinoja ja jatkettava kestävään kehitykseen tähtäävää globaalia kumppanuutta;

II. Uusi globaali kumppanuus ja EU:n vahva ja yhtenäinen kanta

10. kehottaa EU:ta toimimaan aktiivisesti sellaisen uuden globaalin kumppanuuden aikaansaamiseksi, jonka avulla toimintaan saadaan mukaan kaikki maat, mukaan lukien nousevan talouden maat, sekä kaikki eri toimijat, kuten yksityinen sektori, kansalaisyhteiskunnan järjestöt, paikallisviranomaiset ja kansalliset parlamentit;
11. kehottaa EU:ta omaksumaan vahvan, johdonmukaisen ja yhtenäisen kannan tulevissa hallitustenvälisissä neuvotteluissa ja ottamaan huomioon tässä päätöslauselmassa korostetut periaatteet;
12. kannattaa YK:n avoimen työryhmän päätelmiä mutta katsoo, että päätelmissä määriteltä toimintakehystä voitaisiin vielä ryhmitellä samalla kun säilytetään tasapaino köyhyyden poistamisen ja eriarvoisuuden torjumisen sekä kestävä kehityksen kolmen osa-alueen välillä, mitä ei pitäisi tehdä oikeusperusteisen lähestymistavan eikä entistä kunnianhimoisempien ja innovatiivisempien tavoitteiden kustannuksella;
13. korostaa, että uuteen globaaliin toimintakehykseen olisi sisällytettävä asianmukainen institutionaalinen rakenne, jossa otetaan huomioon köyhyyden poistamiseen, eriarvoisuuden torjumiseen ja kestävä kehityksen edistämiseen liittyvät päätavoitteet, sekä selkeitä ohjeita sen toteutuksen valvontaa varten, ja katsoo, että tässä rakenteessa tulisi myös ottaa huomioon tulevan toimintakehyksen eri osien monimutkaisuus ja osien väliset yhteydet;
14. katsoo, että kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus on keskeinen väline vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen täytäntöönpanossa, ja kehottaa tätä varten EU:ta varmistamaan tarvittavien suuntaviivojen, vaikutustenarviointien sekä seuranta- ja raportointimekanismien avulla, että tällainen johdonmukaisuus voidaan toteuttaa toimintakehyksen puitteissa;
15. painottaa, että vuoden 2015 jälkeisen globaalin kehityksen ohjelman universaalius edellyttää EU:lta ja sen jäsenvaltioilta entistä vaativampia sitoumuksia; korostaa, että

globaaliin toimintakehykseen kuuluvat uudet kestävän kehityksen tavoitteet on otettava huomioon EU:n ulko- ja sisäpolitiikassa;

III. Ensisijaiset toiminta-alat

16. muistuttaa, että köyhyyden poistamisen on edelleen oltava ensisijainen tavoite vuoden 2015 jälkeisessä globaalissa kehityksen ohjelmassa ja että siinä on otettava huomioon myös taloudellisen, ekologisen ja sosiaalisen kestävyuden osa-alueiden väliset kytkökset ja vahvistettu globaali kumppanuus;

Köyhyyden poistaminen, eriarvoisuuden torjunta ja kestävä kehitys

17. korostaa, että köyhyyden poistamisen, eriarvoisuuden torjunnan ja kestävän kehityksen on oltava globaalien kehityksen toimintakehyksen perusteena vuoden 2015 jälkeen; painottaa, että uuden toimintakehyksen on oltava ihmiskeskeinen ja siinä on ensisijaisesti puututtava oikeudenmukaisuuden puutteeseen soveltamalla oikeusperusteista lähestymistapaa, jossa tavoitteena on maiden sisäisen ja niiden välisen eriarvoisuuden vähentäminen;
18. korostaa, että eriarvoisuus on kehityksen ja köyhyyden poistamisen este; muistuttaa, että köyhyyden poistaminen, tasa-arvo ja kestävä kehitys ovat mahdollisia vain, kun otetaan huomioon kaikki haavoittuvat ryhmät ja edistetään resurssien oikeudenmukaista ja kestävää käyttöä ja hyvää hallintotapaa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan YK:n avoimen työryhmän ehdottamaa kymmentä kestävän kehityksen tavoitetta (SDG 10) uuden toimintakehyksen itsenäisenä tavoitteena;
19. painottaa, että on asetettava tavoite poistaa äärimmäinen köyhyys käyttäen rajana kahden Yhdysvaltojen dollarin päivänsiötä, jos toimintakehyksestä halutaan aidosti muutokseen suuntautuva;
20. korostaa, että tulevan toimintakehyksen avulla olisi voitava puuttua köyhyyden ja eriarvoisuuden monitahoisuuteen, sillä kyseessä ei ole pelkkä tulojen puute vaan laajemmin ihmisten ihmisarvo ja ihmiselämän kaikki eri ulottuvuudet, sosiaalinen ulottuvuus mukaan lukien; korostaa, ettei köyhyyttä pitäisi arvioida vain tulojen perusteella vaan arvioinnissa olisi huomioitava myös muut hyvinvoinnin mittarit kuin BKT;
21. kehottaa tukemaan valtiorakenteiden kehittämistä yleisesti ja/tai aloittain lisätuella, jonka myöntämisen ehtona on hyvän hallinnon kriteerien täyttyminen;
22. korostaa, että työntekijöiden neuvotteluasema on heikentynyt pitkälti globalisoituneessa taloudessa kaupan vapauttamisen myötä, mikä vaarantaa ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja ihmisarvoisen työn toimintaohjelmassa lueteltujen oikeuksien toteutumisen; kehottaa tämän vuoksi EU:ta muotoilemaan kauppapoliittiset strategiansa siten, että säilytetään ja turvataan korkeat sosiaali- ja ympäristönormit ja torjutaan sosiaalinen ja ympäristöä koskeva polkumyynti kaikissa muodoissaan;
23. korostaa, että hyvän hallinnon, kestävän kehityksen mukaisen talouskasvun sekä sosiaalisen eriarvoisuuden vähentämisen välillä on merkittävä yhteys; korostaa, että on tärkeää edistää yhtäläisiä mahdollisuuksia ja oikeuksia sekä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua; kehottaa määrittelemään köyhyyden laajemmin kuin ainoastaan BKT:n perusteella ja ottamaan siinä huomioon myös laajemmat edistyksen ja hyvinvoinnin mittarit;

24. korostaa, että vahvan ja vakaan keskiluokan taloudellinen ja sosiaalinen merkitys on ratkaisevan tärkeä; painottaa, että on tarpeen lisätä keskiluokan osallistumista poliittiseen päätöksentekoon ja edistää näin osallistavaa kasvua;
25. kehottaa edistämään ekologisesti kestävästä kehitystä kaikissa maissa, sekä teollisuusmaissa että kehitysmaissa, hyödyntämällä uusiutuvia luonnonvaroja kestäväällä tavalla sekä suojelemalla ympäristöä;
26. painottaa tarvetta edistää kestävästä kehitystä tasapainottamalla aluekehitystä siten, että edistetään pienempien kaupunkien kehitystä ja torjutaan suurkaupunkien liian voimakasta kasvua;

Ihmisoikeuksiin perustuva lähestymistapa

27. kannattaa ihmisoikeusperusteisen ja ihmiskeskeisen lähestymistavan edistämisen sisällyttämistä YK:n avoimen työryhmän ehdottamiin kestävästä kehityksen tavoitteisiin; on kuitenkin huolissaan siitä, että kunnianhimoisempaa lähestymistapaa ei ole tähän mennessä otettu käyttöön, ja painottaa, että tällainen lähestymistapa on ratkaisevan tärkeä köyhyyden, sosiaalisen syrjäytymisen ja eriarvoisuuden taustalla oleviin syihin puuttumiseksi;
28. painottaa, että kaikkien ihmisten kaikki ihmisoikeudet ilman minkäänlaista syrjintää ovat universaaleja, jakamattomia ja toisistaan riippuvia ja että perustana on kaikkien perusoikeus ihmisarvoon; toteaa myös, että on kiinnitettävä erityistä huomiota naisten ja tyttöjen oikeuksiin, kuten kaikille kuuluvien seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyvien palvelujen ja oikeuksien edistämiseen, sekä siirtolaisten ja vähemmistöjen, mukaan lukien homot, lesbot, biseksuaalit, transihmiset ja intersukupuoliset sekä aisia sairastavat, oikeuksien turvaamiseen ja kunnioittamiseen; korostaa, että uudessa toimintakehyksessä on tärkeää ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeudet ja edistää niitä;
29. kehottaa EU:ta korostamaan, että asianmukaisen lainsäädäntökehyksen hyväksymisen ja täytäntöönpanon asettaminen etusijalle vuoden 2015 jälkeisessä ohjelmassa on tärkeää, ja painottamaan, että kansallisilla ja paikallisilla politiikkatoimilla on pyrittävä torjumaan korruptiota ja rankaisemattomuutta ja varmistamaan ihmisoikeusloukkauksissa mahdollisuudet kääntyä puolueettomien ja riippumattomien oikeudellisten elinten puoleen ja myös mahdollisuudet tehokkaihin oikeussuojakeinoihin, erityisesti kun on kyse marginalisoituneista ryhmistä, sekä huolehtimaan ihmisoikeuksien puolustajien suojelusta; korostaa, että vuoden 2015 jälkeisellä globaalilla kehityksen toimintakehyksellä on varmistettava myös hyvän hallinnon, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen edistäminen;
30. kehottaa EU:ta lisäämään huomattavasti ponnistelujaan, jotta tulevaisuudessa hallitustenvälisissä neuvotteluissa vuoden 2015 jälkeisen globaalien kehityksen toimintakehyksen perusperiaatteiksi otetaan ihmisoikeusperusteinen lähestymistapa ja oikeus kehitykseen, ja kehottaa siksi sisällyttämään tämän toimintakehyksen suunnitteluun, toteuttamiseen ja seurantaan ihmisoikeusperusteisen lähestymistavan kaikki keskeiset elementit, jotka ovat universaalius, jakamattomuus, syrjimättömyys, tasa-arvo, tilivelvollisuus, oikeusvaltioperiaate, osallistuminen ja osallisuus; korostaa, että on tärkeää säilyttää YK:n avoimen työryhmän ehdottamat kuusitoista kestävästä kehityksen tavoitetta (SDG 16) uuden toimintakehyksen itsenäisenä tavoitteena;

Konfliktien ehkäisy, konflikteista toipuminen, rauhanrakentaminen ja pysyvän rauhan edistäminen

31. katsoo, että vuoden 2015 jälkeisessä globaalissa kehityksen toimintakehyksessä on otettava huomioon uusi sopimus toiminnasta epävakaisissa valtioissa sekä Busanissa sovitut rauhanrakentamista ja valtiorakenteiden kehittämistä koskevat tavoitteet; korostaa, että uudessa toimintakehyksessä on kiinnitettävä erityistä huomiota epävakaisiin valtioihin; on tyytyväinen siihen, että rauhanomaisten yhteiskuntien edistäminen on yksi EU:n ensisijaisista tavoitteista ja että siitä on tulossa merkittävä osa uutta toimintakehystä; korostaa, että on sitouduttava rakenteellisiin, tiiviisiin ja pitkäaikaisiin kumppanuuksiin, joissa asetetaan etusijalle turvallisuusalan uudistaminen sekä oikeusvaltion ja demokraattisten instituutioiden perustaminen;
32. korostaa, että uudessa toimintakehyksessä on puututtava konfliktien ja epävakauden perimmäisiin syihin; pyytää unionin toimielimiä ottamaan käyttöön konfliktin jälkeisiin tilanteisiin herkemmin reagoivia menettelyjä ja hyväksymään strategian, jonka avulla kehitysavulla voidaan mahdollisimman tehokkaasti edistää myös turvallisuustavoitteita;
33. paheksuu voimakkaasti syyttämättä jättämistä ja rankaisemattomuutta konfliktialueilla, erityisesti kun on kyse naisiin ja tyttöihin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta; painottaa tarvetta tehostaa huomattavasti ponnisteluja siviilien suojelemiseksi aseellisissa selkkauksissa, psykologisen tuen saatavuuden parantamiseksi erityisesti naisille ja lapsille sekä hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämiseksi tehokkaammin uudessa globaalissa toimintakehyksessä;
34. toteaa, että naisilla on tärkeä rooli konfliktien ehkäisyssä ja rauhanrakentamisessa; kehottaa ottamaan huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325, jotta varmistetaan naisten osallistuminen konfliktien ratkaisemiseen ja demokratian rakentamiseen;

Ilmastonmuutoksen hillitseminen, ympäristönsuojelu ja katastrofiriskien vähentäminen

35. katsoo, että ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen on otettava tehokkaasti huomioon vuoden 2015 jälkeisen globaalissa kehityksen toimintakehyksen kaikkia osa-alueita koskevana asiana näkyvällä ja kunnianhimoisella tavalla; tukee niitä erilaisia toimia, joiden tarkoituksena on puuttua ilmastonmuutoksen vaikutuksiin ja varmistaa uudelle sukupolvelle parempi tulevaisuus, mukaan lukien ympäristölle haitallisten tukimuotojen vähittäinen lakkauttaminen; korostaa, että huomiota on kiinnitettävä erityisesti uusiutuvaan energiaan, koska se on ilmastonmuutoksen hillitsemisen kannalta erittäin tärkeää;
36. korostaa, että tällainen läpäisyperiaatteella toimiminen ei saa johtaa siihen, että virallinen kehitysapu ohjataan ilmastotoimiin, joilla ei välittömästi vähennetä köyhyyttä;
37. katsoo, että monet köyhät yhteisöt kärsivät jo ilmastonmuutoksen seurauksista, vaikka ne ovat vähiten vastuussa siitä; muistuttaa, että on toimittava kiireellisesti päästöjen vähentämiseksi ja keskityttävä tässä hiilettömän energian strategioihin; korostaa, että siirtyminen kohti energiatehokasta ja uusiutuvaan energiaan perustuvaa taloutta voi edistää myös köyhyyden poistamista; katsoo, että EU:n olisi tuettava uusiutuvaan energiaan perustuvien luotettavien ja kohtuuhintaisten energiapalvelujen yleistä saatavuutta;

38. on tyytyväinen siihen, että ilmastonmuutoksen hillitseminen ja luonnonvarojen kestävä käyttö, kuten valtamerien ja merien sekä luonnon monimuotoisuuden ja metsien suojeleminen, ovat selkeästi esillä avoimen työryhmän laatimassa asiakirjassa ja erottamaton osa sitä;
39. pitää tärkeänä, että uusi toimintakehys kattaa humanitaarisen avun, valmiuksien kehittämisen, ennaltaehkäisyä ja alhaalta ylöspäin suuntautuvia osallistumista kannustavia toimia, jotta voidaan vähentää katastrofiriskejä ja vahvistaa selviytymiskykyä; korostaa, että on lisättävä kansainvälistä apua, koordinoitua ja resursseja, jotta voidaan antaa hätäapua ja tukea toipumista ja katastrofien jälkeistä jälleenrakennusta;
40. korostaa naisten erityistä roolia kestävässä kehityksessä ja kehottaa siksi ottamaan sukupuolten tasa-arvon kiinteäksi osaksi ympäristö- ja ilmastonmuutostoimia, jotta voidaan vähentää sukupuolten eriarvoisuutta resurssien käyttömahdollisuuksissa ja hallinnassa toimissa, joiden tarkoituksena on ilmastonmuutokseen sopeutuminen;

Ruokaturva, ravitsemus, kestävä maatalous, maaperän huonontumisen torjuminen, sekä vesi- ja jätevesihuolto

41. on tyytyväinen, että ruokaturva ja ravitsemus on otettu uuden globaalien kehityksen toimintakehityksen ensisijaisiksi toiminta-aloiksi ja että YK:n kestävästä kehityksestä käsittelevän avoimen työryhmän laatimaan asiakirjaan sisällytettiin itsenäisenä tavoitteena nälän poistaminen, ruokaturvan varmistaminen, ravitsemuksen parantaminen ja kestävä maatalouden edistäminen; kiinnittää huomiota naisviljelijöiden ruokaturvaan liittyviin erityistarpeisiin ja toteaa, että ne on otettava huomioon uutta toimintakehitystä laadittaessa;
42. korostaa, että on otettava huomioon kytkökset, joita liittyy kestävässä maatalouden ja kalastuksen parempaan tuottavuuteen, joka vähentää ruuan hävikkiä ja tuhlausta ja edistää luonnonvarojen hallinnan seurattavuutta ja ilmastonmuutokseen sopeutumista;
43. huomauttaa, että pientuottajien maanhallintaoikeuksien turvaaminen siten, että otetaan huomioon perinteiset maankäyttöoikeudet, edistää paikallistaloutta ja parantaa ruokaturvaa;
44. vaatii menemään ruokaturvaa pidemmälle ja pitämään ruokaa perustavana ihmisoikeutena, jotta voidaan ottaa selkeästi tavoitteeksi poistaa nälkä kokonaan (Zero Hunger) ja päästä kokonaan eroon häpeällisestä nälkäongelmasta vuoteen 2025 mennessä; korostaa, että ponnistelut nälän ja aliravitsemuksen sekä nk. piilonälän poistamiseksi olisi keskitettävä lapsiin ja imettäviin naisiin;
45. tähdentää maaperän huonontumista koskevien Rio+20-sitoumusten toteuttamista kaikissa maissa sekä oikeutta ruokaan ja maanhallintaoikeuksia koskevien FAO:n suuntaviivojen noudattamista; korostaa globaalisti toteutetun hyvän hallinnon merkitystä maananastuksen torjunnassa;
46. korostaa, että maankäytön alalla on vahvistettava hyvää hallintoa ja että maata on suojeltava jatkuvasti kasvavalta uhkalta, joka liittyy taloudellisten yhteenliittymien harjoittamaan maananastukseen;
47. toteaa, että on tärkeää tarkastella puhtaan juomaveden, jätevesihuollon ja integroidun vesihuollon yleistä saatavuutta; huomauttaa, että on ryhdyttävä toimiin vaarallisten kemikaalien käytön vähentämiseksi ja saastumisen estämiseksi;

Terveydenhuolto ja koulutus

48. katsoo, että terveysala on erittäin tärkeä yhteiskuntien taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kannalta; kehottaa siksi EU:ta keskittymään yhdenvertaisen, yleisen ja kestäväen terveyden suojelun edistämiseen uudessa globaalissa toimintakehyksessä painottaen erityisesti kohtuuhintaista lasten ja äitien terveydenhoitoa, mukaan lukien estettävissä olevasta äitiys-, imeväis- ja lapsikuolleisuudesta eroon pääseminen, sekä aidsin, tuberkuloosin, malarian ja muiden tartuntatautien epidemioiden estämistä;
49. katsoo, että terveys on ihmisoikeus ja painottaa, että on tärkeää edistää universaalisesti hygienian parantamista, laadukkaaseen terveydenhoitoon pääsyä ja terveydenhuollon kattavuutta, mukaan lukien seksuaali- ja lisääntymisterveydenhuolto; kehottaa EU:ta pyrkimään erityisesti estämään kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ryhmien syrjinnän terveydenhuoltojärjestelmissä ja näiden ryhmien jättämisen vaille terveydenhoitoa;
50. korostaa, että on valtavan tärkeää jatkaa monialaista työtä, jolla parannetaan vesi- ja jätevesihuollon kattavuutta ja hygienian tasoa, sillä se vaikuttaa siihen, miten voidaan saavuttaa muut vuoden 2015 jälkeisen ohjelman tavoitteet, jotka liittyvät esimerkiksi terveydenhuoltoon, koulutukseen ja sukupuolten tasa-arvoon;
51. tähdentää, että koulutus on omavaraisten yhteiskuntien kehittymisen edellytys; vaatii, että uudessa globaalissa kehityksen toimintakehyksessä kiinnitetään huomiota laadukkaaseen koulutuksen saatavuuteen kaikilla koulutustasoilla ja myös koulutuksen saatavuuteen hätä- ja kriisitilanteissa; painottaa, että olisi edistettävä osallistuvaa kansalaisuutta varmistamalla kansalais- ja poliittisten oikeuksien täysimääräinen toteutuminen ja myös tietämykseen perustuvien innovatiivisten yhteiskuntien kehittymistä;
52. kehottaa komissiota edistämään terveydenhuollon ja koulutuksen saatavuuteen liittyvän eriarvoisuuden poistamisen sisällyttämistä ensisijaisena asiana vuoden 2015 jälkeiseen toimintakehykseen ja sisällyttämään siihen erityistoimenpiteitä, joilla voidaan tavoittaa huono-osaiset yksittäiset ihmiset ja ryhmät, jotka ovat alttiina syrjinnälle;

Naisten keskeinen rooli vuoden 2015 jälkeisessä globaalissa kehityksen toimintakehyksessä

53. pitää myönteisenä, että YK:n avoin työryhmä on laatimassaan asiakirjassa sisällyttänyt ensisijaisiin asioihin naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen ja sukupuolten tasa-arvon ja ottanut näin huomioon naisten keskeisen roolin uudessa globaalissa kehityksen toimintakehyksessä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan avoimen työryhmän esitystä sukupuolten tasa-arvon ottamisesta itsenäiseksi tavoitteeksi samalla kun varmistetaan tasa-arvonäkökohtien huomioiminen erikseen kaikissa tavoitteissa; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita myös edistämään naisten ja tyttöjen oikeuksiin liittyvien kunnianhimoisten tavoitteiden mukaan ottamista ja niiden täytäntöönpanon tehostamista;
54. muistuttaa naisiin ja tyttöihin kohdistuvan kaikkinaisen syrjinnän ja väkivallan poistamisen tärkeydestä uudessa toimintakehyksessä; korostaa, että on tärkeää poistaa käytöstä kaikki syrjivät säädökset ja käytännöt; vaatii EU:ta asettamaan kaikenlaisen väkivallan, kuten perheväkivallan, ihmiskaupan sekä seksuaalisen hyväksikäytön ja ahdistelun, sekä kaikkien vahingollisten käytäntöjen, kuten lapsi- tai pakkoavioliittojen

ja naisten sukuelinten silpomisen, poistamisen yhdeksi uuden globaalien toimintakehyksen keskeisistä painopisteistä ihmisoikeuksien alalla;

55. katsoo, että vuoden 2015 jälkeisessä globaalissa ohjelmassa olisi annettava selkeä viesti naisten osallistumisesta päätöksentekoon;
56. tähdentää, että on varmistettava naisille ja miehille yhtäläiset mahdollisuudet työhön sekä samapalkkaisuuden toteutuminen kaikkialla; toteaa, että naisille on turvattava mahdollisuus jatkaa työelämässä, vaikka heillä olisi lapsia;
57. painottaa, että on parannettava tyttöjen koulutusmahdollisuuksia kaikilla koulutustasoilla ja että on poistettava sukupuoliperusteisia opetuksen saamisen esteitä;
58. painottaa, että on tärkeää edistää universaalisesti sellaisten terveystalvvelujen saatavuutta kuin perhesuunnittelu ja seksuaali- ja lisääntymisterveydenhuolto ja myös seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyviä oikeuksia;
59. huomauttaa, että on luotava tehokkaita erityisesti siirtolaisnaisille tarkoitettuja suojajärjestelyjä, ja tähdentää naisten oikeutta muuttaa uuteen maahan ja integroitua uuteen kulttuuriin;

Osallistava ja kestävä kehitys, työllisyys ja ihmisarvoisten työpaikkojen luominen

60. korostaa, että vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen onnistunut toteuttaminen edellyttää osallistavaa ja kestäväää talouskasvua yhdistettynä ihmisarvoisten työpaikkojen luomiseen ja resurssitehokkuuteen, jonka tavoitteena on siirtyminen kohti kestävämpiä kulutus- ja tuotantomalleja, sekä ilmastonmuutoksen hillitsemiseen; katsoo, että laadullisten indikaattoreiden määrittäminen on ensiarvoisen tärkeää, jotta voidaan seurata, missä määrin kehitysprosessi on osallistavaa ja kestäväää, ja myös sitä, missä määrin huono-osaisimpien ja heikoimmassa asemassa olevien ryhmien tarpeet otetaan huomioon;
61. korostaa, että on myös tärkeää seurata, missä määrin taloudellinen kehitys tavoittaa myös kaikkein huono-osaisimmat ja haavoittuvaisimmat ryhmät ja missä määrin palkat kehittyvät tuottavuuden lisääntymistä vastaavasti; muistuttaa, että on valtion tehtävä huolehtia sosiaalisten peruspalvelujen tarjoamisesta kansalaisilleen ja vaikuttaa näin osaltaan köyhyyden poistamiseen; katsoo, että on tärkeää, että kehitysmaissa määritellään kansallisesti vähimmäisturvan taso ja vähimmäispalkkaa koskevat säännöt;
62. kehottaa EU:ta edistämään yrittäjyyden, kaupan, investointien ja innovoinnin kannalta suotuisan toimintaympäristön luomista, millä puolestaan edistetään eriarvoisuuden vähenemistä ja pyritään sosiaalisen oikeudenmukaisuuden lisäämiseen;
63. korostaa, että uudessa globaalissa kehityksen toimintakehyksessä on pyrittävä lapsityövoiman käytön vähittäiseen lopettamiseen;
64. vaatii uutta globaalista toimintakehystä, jolla luodaan entistä tasapuolisempi ja kestävämpi kauppajärjestelmä, joka perustuu vuoropuheluun, seurattavuuteen ja kunnioitukseen ja jolla pyritään lisäämään oikeudenmukaisuutta kansainvälisessä kaupassa; katsoo, että reilu kauppa on esimerkki onnistuneesta kumppanuudesta, jossa monet toimijat eri puolilta maailmaa ja tuotantoketjun eri tasoilta varmistavat markkinoille pääsyn epäsuotuisassa asemassa oleville tuottajille, erityisesti naisille, ja jonka puitteissa taataan kestävä toimeentulo, noudatetaan työelämän määräyksiä,

luovutaan asteittain lapsityövoiman käytöstä ja kannustetaan ympäristön kannalta kestäviin viljely- ja tuotantokäytäntöihin;

65. korostaa, että tarvitaan uutta globaalia toimintakehystä, jolla edistetään universaalia, seurattavaa, sääntöperusteista, avointa, syrjimätöntä ja oikeudenmukaista monenvälistä kauppajärjestelmää WTO:n puitteissa; kehottaa EU:ta tarkastelemaan uudelleen kestävä kehityksen toimintapolitiikkaansa ja myös reilua kauppaa;
66. kehottaa tukemaan vihreiden kannustimien kehittämistä, kuten vihreiden työpaikkojen luomista;
67. korostaa, että uudessa globaalissa toimintakehyksessä on puuttettava nuorisotyöttömyyteen;

Yksityinen sektori

68. tähdentää, että yksityinen sektori voi toimia osallistavan ja kestävä kasvun keskeisenä käyttövoimana edellyttäen, että otetaan huomioon keskeiset kehityspoliittiset periaatteet, kuten ihmisoikeudet, työntekijöiden oikeudet, yritysten vastuullisuus- ja avoimuusmekanismit, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu ja ympäristösitoumukset; kehottaa EU:ta tukemaan sellaisten sääntelyjärjestelmien kehittämistä, jotka vähentäisivät liiallisia hallinnollisia rasitteita, edistäisivät hyvää hallintotapaa, torjuisivat lahjontaa ja korruptiota ja edistäisivät työpaikkojen luomista; katsoo, että on välttämätöntä lisätä monikansallisten yritysten yhteiskuntavastuuta oikeudellisesti sitovin säännöin ja että yksityisen sektorin on näin toimittava osallistavan ja kestävä taloudellisen kehityksen tärkeimpänä käyttövoimana;
69. vaatii avoimia ja oikeudenmukaisia sääntöjä, jotka koskevat paikallisille ja kansainvälisille markkinoille pääsyä ja joilla annetaan kaikille toimijoille tasapuoliset mahdollisuudet;
70. toteaa, että yritysten yhteiskuntavastuun olisi oltava olennainen osa uutta toimintakehystä;
71. kehottaa EU:ta varmistamaan, että kaikessa yksityiselle sektorille suunnatussa tuessa noudatetaan kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevia periaatteita ja että kehitysmaiden yksityisen sektorin pyrkimyksenä on auttaa ihmisiä pois köyhyydestä;
72. on tyytyväinen siihen, että neuvoston suosituksen mukaisesti olisi keskityttävä entistä enemmän pieniin ja keskisuuriin yrityksiin luomalla pienyritysten omistajille suotuisa toimintaympäristö ja helpottamalla rahoituksen saantia ja koulutukseen pääsyä;
73. tukee erityisesti yhteiskunnallista yrittäjyyttä koskevan aloitteen laajentamista edelleen kehitysyhteistyön alalle; kehottaa luomaan uudenlaisia välineitä, joilla edistetään teollisuus- ja kehitysmaiden pienten ja keskisuurten yritysten välistä yhteistyötä;
74. vaatii EU:ta priorisoimaan verotuksen oikeudenmukaisuutta ja kotimaisten resurssien hyödyntämistä vuoden 2015 jälkeisessä ohjelmassa, sillä näiden avulla voidaan merkittävästi muuttaa yhteiskuntaa, poistaa köyhyyttä ja vähentää eriarvoisuutta;

Kansalaisyhteiskunta

75. toteaa, että uudessa toimintakehyksessä tarvitaan osallistumista korostavaa lähestymistapaa ja siinä olisi pyrittävä ottamaan mukaan toimintaan kaikkien eri tasojen toimijat; korostaa, että kansalaisyhteiskunnan järjestöillä on keskeinen rooli kehityksen mahdollistajina ja universaaliuden, yhdenvertaisuuden, osallisuuden, tilivelvollisuuden ja avoimuuden edistäjinä ja että tällainen keskeinen rooli on myös naisten järjestöillä, sillä naiset ovat globaalin kehityksen keskeisiä toimijoita; tähdentää paikalla toimivien järjestöjen kanssa käytävän vuoropuhelun merkitystä ja ihmisten ja yhteisöjen suoran osallistumisen helpottamista;
76. painottaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen merkitystä, kun pyritään edistämään oikeusvaltioperiaatetta, oikeudenmukaisuutta, ihmisoikeuksia ja demokratian periaatteita erityisesti maissa, joissa valtiorakenteiden kehittäminen on alkuvaiheessa ja julkisen vallan valmiudet ovat rajalliset;

Paikallisviranomaiset ja kansalliset parlamentit

77. korostaa, että on tärkeää ottaa paikallisviranomaiset ja kansalliset parlamentit mukaan kehityspolitiikan suunnitteluun ja toteutukseen sekä taloudellisen avun kohdentamiseen; tähdentää, että tämä edellyttäisi aidosti osallistumiseen tähtäävää prosessia, jota lähdetään toteuttamaan jo kehityspolitiikan laatimisen alkuvaiheessa, ja toteaa, että hajautetun julkisen avun merkitys on näin ollen tunnustettava ja sitä on vahvistettava;

IV. Varojen mobilisointi

78. vaatii jäsenvaltioita täyttämään sitoumuksensa osoittaa vähintään 0,7 prosenttia bruttokansantulostaan julkiseen kehitysapuun ja vähintään 0,2 prosenttia vähiten kehittyneille maille ja muille erittäin heikossa asemassa oleville valtioille; kehottaa EU:ta soveltamaan vuoden 2015 jälkeiseen rahoitukseen yhtenäistä ja kokonaisvaltaista kansainvälistä lähestymistapaa ja muistuttaa, että on edelleen tehtävä tiivistä yhteistyötä muiden avunantajien kanssa innovatiivisten rahoitusmekanismien, kuten finanssitransaktioveron, kehittämiseksi;
79. korostaa, että kehitysasioissa on tärkeää noudattaa omistajuuden periaatetta; muistuttaa myös, että on vahvistettava poliittista vuoropuhelua avunantajien ja kumppanimaiden välillä;
80. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita siitä, että julkisen kehitysavun on oltava jatkossakin köyhyyden poistamiseen tähtäävän eurooppalaisen kehitysyhteistyöpolitiikan kulmakivi;
81. kehottaa EU:ta arvioimaan yhdistämismekanismia varmistaakseen, että ne ovat avoimia ja luotettavia ja että niillä on selkeä kestävä kehitystä edistävä vaikutus; kehottaa komissiota laatimaan suuntaviivoja, jotka perustuvat yhdenmukaistettuihin köyhyyden vähentämisen strategioihin;
82. esittää uudelleen pyyntönsä siitä, että korruption, rahanpesun, verovilpin, veronkierron, veroparatiisien, laittomien pääomavirtojen ja haitallisten verorakenteiden torjunta asetetaan tärkeimmäksi painopisteeksi kehityksen rahoittamisessa; muistuttaa, että arvioiden mukaan kehitysmaat ovat menettäneet lähes 6 biljoonaa Yhdysvaltojen dollaria laittomiin rahoitusvirtoihin viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana, mikä ylittää reilusti samana aikana annetun julkisen kehitysavun määrän; korostaa avoimuuden lisäämisen ja globaalin hyvän hallintotavan merkitystä;

83. kehottaa EU:ta helpottamaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia mahdollisuuksien mukaan ja asettamaan etusijalle yksityisen sektorin kokemuksen, asiantuntemuksen ja hallintajärjestelmien hyödyntämisen julkisten varojen käytön yhteydessä;
84. kehottaa EU:ta tukemaan jatkuvasti kehitysmaita niiden pyrkimyksissä lisätä julkisten ja yksityisten kotimaisten tulojen hyödyntämistä sekä avustamaan niitä sellaisten oikeudenmukaisten, kestävien ja tasapuolisten verotusjärjestelmien käyttöönotossa, jotka vähentävät köyhyyttä ja apuriippuvuutta;

V. *Indikaattorit ja tilivelvollisuus*

85. korostaa, että luotettavien eriteltyjen tietojen saatavillaolo on erittäin tärkeää uuden toimintakehyksen mukaisten toimintatapojen määrittelyssä sekä hallitusten ja kansainvälisen yhteisön tilivelvollisuuden toteuttamisessa;
86. korostaa, että toimivat tilivelvollisuusmekanismit ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että sekä teollisuus- että kehitysmaat täyttävät sitoumuksensa ja puuttuvat tehokkaasti köyhyyden ja kestäväen kehityksen haasteisiin, joita käsitellään vuoden 2015 jälkeisessä toimintakehyksessä; korostaa, että toimintakehyksen on perustuttava tutkittuun tietoon ja sen on sisällettävä taloudellisia tavoitteita ja toimivia seuranta- ja tilivelvollisuusmekanismeja kaikilla tasoilla; muistuttaa, että seurantamekanismeihin olisi sisällytettävä arviointiprosessi, joka perustuu avoimuuteen ja seurattavuuteen;

o

o o

87. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, YK:n pääsihteerille sekä kestäväen kehityksen tavoitteita käsittelevän avoimen työryhmän puheenjohtajalle.